

[Alice Faber]

»Vil ministeren oplyse, hvilke undersøgelser der er eller vil blive iværksat på baggrund af de nyfremkomne oplysninger om LSD-forsøgene/behandlingerne på Frederiksberg hospital i 1960erne og eventuelt inddrage ombudsmanden i en undersøgelse af forholdene omkring LSD-forsøgene?«

Begrundelse

Det er spørgerens fornemmelse, at en række patienter, der har fået meget alvorlige men af uansvarlige lægelige forsøg med LSD, er kommet i klemme i et system, hvor en række læger strides om anvendelse af begrebet »forsøg«.

Spørgeren er af den opfattelse, at der nu er behov for et politisk initiativ, hvor der skæres igennem denne videnskabelige uenighed, og at der nu ses på, hvilke konsekvenser forsøgene/behandlingerne har fået for en gruppe mennesker, der i god tro har ladet sig behandle eller har indgået i en forsøgsrække for at slippe af med forskellige symptomer. Disse mennesker har krav på at få erstatning og bør tilbydes efterbehandling.

Svar (9/7 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Dagbladet Information indeholdt den 22. juni 1984 en artikel, hvori det på baggrund af en afhandling fra 1975 af tidligere overlæge ved Frederiksberg hospital, dr. med. Geert-Jørgensen anførtes, at overlæge Geert-Jørgensen selv skulle have været af den opfattelse, at den anvendelse af LSD, som i 1960erne fandt sted på Frederiksberg hospital, skulle have haft karakter af forsøg. Herudover indeholdt artiklen ikke nye oplysninger om den nævnte anvendelse af LSD.

Indenrigsministeriet har den 22. juni 1984 anmodet om en udtalelse over den nævnte dagbladsartikel fra sundhedsstyrelsen, som tidligere har foretaget en undersøgelse af hele problematikken omkring anvendelsen af LSD på Frederiksberg hospital.

Sundhedsstyrelsen har den 28. juni 1984 afgivet en udtalelse om spørgsmålet til indenrigsministeriet. Det fremgår heraf, at sundhedsstyrelsen fortsat er af den opfattelse, at anvendelsen af LSD foregik med et behandlingsmæssigt sigte. Det fremhæves, at det ikke har været formålet at gennemføre et vi-

denskabeligt forskningsprojekt, men derimod en patientbehandling under anvendelse af en dengang kendt og accepteret behandlingsmetode, set i sammenhæng med patientkategorierne og brugen af LSD uden samtidig psykoanalytisk orienteret samtaleterapi.

Efter det for sundhedsstyrelsen oplyste er der endvidere ikke sket tilsidesættelse af normerne for indhentning af samtykke til behandling af patienterne.

På denne baggrund finder jeg ikke, at der er fremkommet nye oplysninger, som giver mig anledning til at iværksætte en ny undersøgelse af forholdene omkring anvendelsen af LSD på Frederiksberg hospital i 1960erne.

Spm. nr. S 728

Til *indenrigsministeren* (29/6 84) af:

Alice Faber (SF):

»Vil ministeren undersøge muligheden for, at nogle af de patienter, der mener, at de har taget livsvarig skade af LSD, kan tilbydes erstatning eller få hjælp til at rejse en sag om fordeling af erstatningsansvar, og sørge for, at patienter, der mener at have fået men af LSD-forsøg eller -behandling, tilbydes efterbehandling?«

Begrundelse

Det er spørgerens fornemmelse, at en række patienter, der har fået meget alvorlige men af uansvarlige lægelige forsøg med LSD, er kommet i klemme i et system, hvor en række læger strides om anvendelse af begrebet forsøg.

Spørgeren er af den opfattelse, at der nu er behov for et politisk initiativ, hvor der skæres igennem denne videnskabelige uenighed, og at der nu ses på, hvilke konsekvenser forsøgene/behandlingerne har fået for en gruppe mennesker, der i god tro har ladet sig behandle eller har indgået i en forsøgsrække for at slippe af med forskellige symptomer. Disse mennesker har krav på at få erstatning og bør tilbydes efterbehandling.

Svar (9/7 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

På baggrund af en henstilling af 30. maj 1979 fra folketingets ombudsmand har indenrigsministeriet foretaget en undersøgelse